

Aseksualność w amerykańskiej kulturze popularnej

Aseksualność to tożsamość seksualna osób, które nie odczuwają pociągu seksualnego. Stała się ona przedmiotem powszechnego zainteresowania na początku XXI wieku, kiedy osoby aseksualne zaczęły odnajdywać się w Internecie, dyskutować o swojej tożsamości i dzielić się problemami, z którymi się borykają. W ciągu ostatnich pięciu lat w kulturze pojawiły się także aseksualne postacie i tropy, od telewizji po komiksy i powieści. Celem tego projektu jest analiza reprezentacji aseksualności w amerykańskiej kulturze popularnej. Robię to z dwóch powodów: aby zbadać, jak konstruowana jest aseksualność, ale także aby dowiedzieć się, co perspektywa aseksualna może nam powiedzieć o tym, jak rozumiana jest seksualność w kulturach zachodnich i jakie normy ją kształtują.

Moja analiza skupi się na czterech przykładach:

1. nie(re)produktywna aseksualność w animowanym serialu *BoJack Horseman*,
2. aspołeczni, aseksualni geniusze w serialach telewizyjnych (Sherlock Holmes w serialu BBC *Sherlock* i Sheldon Cooper w serialu CBS *Teoria Wielkiego Podrywu*),
3. aseksualne, ale romantyczne kobiety w popularnych powieściach dla młodzieży (np. *Milion Odłon Tash* Kathryn Ormsbee [2017], *Sawkill Girls* Claire Legrand [2018]),
4. aseksualność i brak płci w tekstach science fiction (np. Ursula K. LeGuin, *Lewa ręka ciemności* [1969], „Aye and Gomorrah” Samuela Delany'ego [1967], trylogia *Zabójcza sprawiedliwość* (2013-15) Ann Leckie, *Księga Joanny* Lidii Yuknavitch [2017]).

Te przykłady zostaną uzupełnione analizą reakcji społeczności aseksualnej na teksty ukazujące aseksualność. Badanie aseksualności w kulturze popularnej wymaga zastosowania różnorodnych teorii i interseksjonalnej perspektywy; to znaczy, aseksualność należy badać wraz z takimi kluczowymi kategoriami jak płeć, rasa i niepełnosprawność. W projekcie wykorzystane zostaną zatem metody i perspektywy kulturoznawstwa, analizy dyskursu i badań nad recepcją oraz fan studies, a także gender i queer studies oraz studiów o niepełnosprawności.

Badania nad aseksualnością nie tylko rzucają światło na tę niedostatecznie zbadaną seksualność, ale także dają możliwość stworzenia aseksualnej perspektywy krytycznej, która ujawni działanie normatywnych systemów przymusowej seksualności (czyli oczekiwania, że każda osoba jest i powinna być seksualna) i amatonormatywności (czyli uprzywilejowania romantycznej miłości i związków). To z kolei skutkuje krytyczną refleksją na temat centralnego miejsca zajmowanego przez seksualność i miłość romantyczną w życiu człowieka, podejściem prowadzącym do marginalizacji tych, którzy prowadzą życie nieseksualne lub romantyczne.

Mój projekt wnosi wkład w badania nad aseksualnością, badając najnowsze wizerunki aseksualności, które nie były jeszcze przedmiotem szeroko zakrojonych badań naukowych, oraz łącząc analizę przedstawień aseksualności w kulturze głównego nurtu i odbioru tej reprezentacji przez społeczność. Choć świadomość aseksualności w Polsce systematycznie rośnie, studia nad aseksualnością jako perspektywa akademicka są całkiem nowe. Mój projekt przyczynia się do globalnego rozwoju tej dziedziny, ale ma również na celu wprowadzenie aseksualności do polskiego środowiska akademickiego poprzez prezentacje konferencyjne i publikacje. Moje interseksjonalne podejście sprawia, że projekt ten stanowi znaczący wkład nie tylko do studiów nad aseksualnością, ale także do studiów queer, gender studies i studiów o niepełnosprawności.

Rezultatem projektu będzie maszynopis monografii w języku angielskim oraz dwa artykuły w czołowych czasopismach, a także prezentacje na konferencjach w USA i Polsce.